

hver enkelt Kommune. Jeg antager, at det i Længden vil blive uretfærdigt at gaa den Bei; thi Kommunernes Fremgang i Henseende til Bygninger er meget forskjellig; den Fremgangsmaade, at fastslaa Beløbet for hver enkelt Kommune, kan jeg ikke negte, at jeg har store Betæneligheder ved; og jeg tror, at jeg paa Forhaand bør advare imod at gaa den Bei, det ærede Medlem anbefalede.

Finantsministeren (Strup): Det har overrasket mig noget, at ikke flere af det ærede Things Medlemmer have havt Noget at sige om det foreliggende Finantslovsforslag, og det saameget mere, som det, der hidtil er sagt, jo egentlig kan siges at være sagt i Anledning af og ikke om det fremlagte Forslag. Med Undtagelse af nogle faa Udtalelser er der i Virkeligheden ikke talt om Positionerne paa det fremlagte Finantslovsforslag. Det skulde glæde mig meget, om jeg deri maatte se, at Regjeringens Overlag over Statsudgifterne i det kommende Aar i det Hele taget har fundet Billigelse. Dengang jeg bragte Finantslovsforslaget ind i dette Thing, udtalte jeg min Behyring, kan jeg gjerne sige, over at maatte forelægge et Overlag over Statens Indtægter og Udgifter, der viser et saa overvæltende stort Kasseoverskud for det næste Finantsaar. Grunden til min Behyring var ikke mindst den, at dette store Kasseoverskud skulde friste til Forsøg paa at ville reducere Statsindtægterne ved at kaste forskjellige hidtidige Statsindtægter overbord. At denne Bestyring ikke har været ugrundet, derom have de foregaaende Dages Forhandlinger og ogsaa Forhandlingen idag baaret rigt Vidnesbyrd. Jeg tror ikke at sige formeget, naar jeg siger, at dersom man vilde følge alle de Anvisninger, der i Løbet af disse Dage ere givne paa Ophævelse og Reduktion af Statsindtægterne, vilde man ikke mere staa med et paaregnet Kasseoverskud, men med et overordentlig stort Deficit paa Finantslovsforslaget. — Jeg skal ikke gaa nærmere ind paa de forskjellige Forslag eller maaste rigtigere paa de givne Antydninger om passende Medsættelser og Afkædfelser af bestaaende Statter, og det saa meget mindre, som den, der forekommer mig at have den største praktiske Betydning, jo vil komme til at foreligge snart for det ærede Thing i et særskilt Lovforslag. Der er jo nemlig allerede anmeldt et Lovforslag om Ophævelse af Skibsafgiften, og der vil altsaa da blive rig Leilighed til at komme ind paa en Undersøgelse af, om det vil være rigtigt at give Afkald paa denne Statsindtægt af Hensyn til de forventede Fordele, som det vilde medføre. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) udtalte, dersom jeg ellers forstod ham ret, at Skibsafgiften hidtil og med Nette havde været betragtet som en Indførsels- og Udførselsafgift, altsaa, forsaavidt vedkommende Vare isorveien er toldpligtig, som en

Forhøjelse af den Afgift, den havde at svare, men at de forandrede Handelsforhold, som ere komne tilstede eller som kunne ventes at komme tilstede paa Grund af den nye tydske Toldlov, kunde foranledige, at man særligt maatte tage Hensyn til Skibsafgiften, forsaavidt den kunde siges at komme til at tynge paa Skibene. Jeg tror ikke, at jeg heri har misforstaaet det ærede Medlem. Jeg vil i den Anledning kun gjøre en enkelt Bemærkning. Det ærede Medlem forudsatte, at den Transit, som der her nærmest kunde være Tale om, var det russiske Korns Transit gjennem Danmark istedetfor som hidtil gjennem Lybssland. Men det forekommer mig, at, da det ærede Medlem som nærmere ind paa, hvorledes han mente, at det egentlig vilde komme til at forholde sig med denne forandrede Bei for den russiske Kornudførsel, saa forsaandt i det Mindste for mig, i en væsentlig Grad Begrebet „Transit“, thi det forekom mig, at det, det ærede Medlem egentlig forudsatte, var en Indførsel af russiske Vare i Naastof og en Udførsel af dem forædlet. Det ærede Medlem angav, at det, det væsentlig vilde komme an paa, var at modtage det flette russiske Korn, tørre det, blande det med bedre Korn og derefter udføre det, altsaa en Forædlingsproces. Det tror jeg ikke ganste svarer til det almindelige Begreb om Transit, som dog vistnok er det, at Varesnes Udførsel finder Sted i samme Skikkelse, hvori de ere indførte. Dersom man vil fastholde dette Begreb af Transit for det russiske Korns Vedkommende, saa tror jeg ikke, at vor Skibsafgift vil i nogen mærkelig Grad komme til at hindre den Gang, som man naturligvis fra alle Sider ønsker, at det russiske Korn skulde tage, nemlig lægge Veien herom ad. Thi naar Kornet ikke skal undergaa nogen Forandring, Blanding ja maaste endogsaa Formaling, inden det gaar videre, naar det i Virkeligheden kun skal transitere, saa tvivler jeg meget om, at det forlader det Skib, i hvilket det er bleven ført hertil, da vil Gangen sandsynligvis være den, at Ladningen designeres hertil, men i samme Skib gaar videre. I saa Tilfælde bliver der ikke Spørgsmaal om nogen Skibsafgift. Dette er kun en lille Bemærkning, taget forud op paa den vistnok udførlige Diskussion, som Forslaget om Ophævelse af den udenrigske Skibsafgift vil komme til at undergaa. — At vi ikke, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein-Vedreborg) bemærkede, behøve vedblivende at forøge Kassebeholdningen, deri er jeg fuldstændig enig med det ærede Medlem og selvfølgelig ogsaa med de andre ærede Medlemmer, der have udtalt omtrent den samme Tanke; men det vil ogsaa være i den ærede Forsamlings Grindring, at jeg gjentagne Gange her har udtalt mit alvorlige Ønske om ikke at se Kassebeholdningen forøget, mit alvorlige Ønske om, at Regjeringen og Rigsdagen kunde enes om saabanne